

Az operatív bizottság felhívása:

Továbbra is öntözni kell!

Április második felétől mostanáig ugyan nem lehet panaszkodni az időjárásra, hozott annyi esőt, mint máskor szokott, mégis így szól az öntözési megyei operatív bizottság legutóbbi ülésén megfogalmazott felhívás: teljes erővel tovább kell folytatni az öntözést.

A téma részletesebb magyarázatot érdemel.

Az, hogy Szegedet a napfény városának nevezhetjük, azt is jelenti, hogy környéke, az egész Csongrád megye hazánk legszárazabb megyéje.

Az évenkénti csapadékszint — jó esztendőben is — alig haladja meg az ötszáz millimétert. Igaz, hogy áprilisban és májusban Szegeden 104-et mértek összesen, de a száraz tél, a megelőző őszi és nyár, az esőtlen tavasz hatását ellensúlyozni csak egyik napról a másikra tudja. Nagyon mélyre húzódtott a talajvizek szintje, a földekre hulló eső szinte csak átöblíti a felső rétegeket, szívódik lefelé. Ezért fordul elő az a ritka eset, hogy az utak szegélyén még tócsákban áll a víz, a palántázók viszont már száraznak találják a földet.

Számok bizonyítják, hogy megyénkben az öntözési lehetőségeknél alig húsz százalékat használjuk ki. Ezzel az adattal utolsó helyre kerültünk. A legszárazabb megye, ahol nyilván a legtöbbet kellene öntözni, utolsó helyen van! Azokban a megyékben, ahol évről évre jóval több eső esik, háromszor-négyszer többet öntöznek.

Alaptalannak minősítette az operatív bizottság legutóbbi ülése azt az aggodalmat, hogy túlóntozás veszélye áll fenn.

Az elmaradás szubjektív okain túl azt is megállapította, hogy egész sor öntözési tartozékot nem lehet kapni. Ismét előállt az a furcsa helyzet, hogy az elmúlt három évben szinte senki nem vásárolt sem alkatrészt, sem kész berendezést, most viszont egyszerre akarta megszüntetni a hiányt minden gazdaság. Föltöltődtek akkor a kereskedelem raktárai, nem is rendelt többet az ipartól. Az idei tavasz hetek alatt elvitte a földhalmozott készleteket, az ipar viszont ilyen hirtelen hullámvázhoz nem tud igazodni. Várható, hogy később is lesznek al-

katrészgondjaink. A javítók, ügyes szerelők ötleteire feltehetően egész évben szükség lesz.

Természetesen drága dolog az öntözés. Elsősorban a berendezések kiszolgálása drágítja meg. Ezért pihentetik sokszor, ahogy egy kis eső leesik. Az operatív bizottság mégis arra az elhatározásra jutott, hogy szankciókat fog alkalmazni a mulasztókkal szemben. Mert a mulasztás még drágább. A berendezések zömét állami pénzből vásárolták. A befektetett nagy költségek csak akkor térülnek meg, ha valóban öntöznek, amikor szükség van rá.

Szakemberek hangoztatják, hogy a minden évben száraz nyári hónapok előtt állunk.

A fejlődő növények víz-igénye most a legnagyobb. De a tartalékokra is gondnunk kell, ha azt akarjuk, hogy a szépen ígérkező tavaszi határ valóban jó termést adjon majd. Az úgynevezett „tároló öntözésre” tehát a mostani esőkben is, esők után is szükség van. Szerencsére a Tisza medre föltöltődött, öntözővízben továbbra sincs hiány.

Ügyes kezű Vargáék

Nézzük a tévéhíradót, a szegedi szalámigyárról szól a riport. Előbb a tízemeletes érlelőtoronnyal, a hűtőházzal ismerkedhet a közönség, majd a kamera a csontozónál állapodik meg. Közelebb: követhetetlenül gyorsan pergő képek látszanak, amint a csontoló „lehámoz-zák” a húst. Fehérkötényes emberek állnak a bádogasz-tal körül, csipőből mozog a kezük, néha egymásra néznek, pár szót váltanak.

Te, ezt a filmet ugye felgyorsították — szólal meg vendégem, s még hozzáteszi — nem hiszem, hogy késsel ezt meg lehessen csinálni!

SOKSZOROSAN KIVÁLÓK

re azt választom: a filmet nem gyorsítják fel. Vendégem ugyan rábólintott, mint aki elfogadja a választ — azonban jól tudom: változatlanul kételkedő maradt.

A szalámigyárban nyolc ember valóban bűvészműtá-ványszerűen bábuk a borot-vaéles késsel. Hogy semmi kétség se férjen ehhez, bemutatam őket személyesen is: Varga György és sokszoros szocialista brigádja. Pontosabban a gyár „Kiváló brigádja”. Tagjai: Tokai Mátyás, Vörös Istvánné, Bör-csök József, Szabó András, Katona Ferenc, Újhelyi József, Szarapka Jenő. Szegediek vagy a közvetlen környéken lakók a gyárnak majd kétvéltizedes munkásai.

Elnézem őket a húslékek-szítóban. Most is ugyanaz az ütem, mint a kamerák előtt — de életközépből sokkal többet megtudni. Például azt, hogy télen-nyáron 5–6

fokban, állva végzik reggeli és ebédszünet kivételével egyetlen percre sem marad dolog nélkül a nyolc kés, mert a csontszilánktól, intől, porctól megtisztított húsrakományért óramű pontossággal érkezik az alumínium-láda. A műhely túldolgal programozott rend szerint bonyolult keverő- és töltő-gépek működnek. A szalámi-gyártás itt világszínvonalú, ahol lehet gépeket, automa-tákat állítottak be. A csontozást — szaknyelven szólva húslékekészítést — azon-ban nem lehet gépesíteni.

— Miért?

— Mert nincs olyan gép, amelyik az ember kezével vetekedhetne. Nemcsak vág-ni kell — hanem a másod-percek tört része alatt kitap-intani az int, az idegen anyagot. A kifogástalan szaláminak nagyon szigorú a receptje, csak a legjobb hús kerülhet a keverőbe — vá-laszolja az asztal sarkán ál-ló fehérköpenyes ember.

— Milyen szakma szüksé-ges ehhez?

— Hentesek vagyunk. De a szakma egymagában kevés.

A SZÍNEK UGYANAZOK

Varga György-gyel, a brigád-vezetővel beszélgetek a szak-szervezeti irodában. Jól meg-termett ember, élénk sze-meiben azonnal fölfedezhető az érdeklődés.

— Úgy tudom, a csontozás az egyik legnehezebb munkafolyamat.

— Jó idegek, fizikai erő, ügyesség, erős szervezet kell. Az embernek nehéz meg-

szokni az állandó villany-fényt. A színek mindig ugyanazok, a húsnak piros, a köténynek fehér a színe, a figyelem nem lanyhulhat, mert egyetlen bizonytalan mozdulat... A hús hűsége-sen szolgál mindaddig, míg vi-gyázunk rá, ha elszabadul pályájától, komoly kárt tesz gazdájában. Talán az a leg-nehezebb, hogy mindennap ugyanazt követeli tőlünk, nincsenek események, ennek a munkának nincs eleje és vége.

Kovács Sándor szakszer-vezeti titkár:

— Az biztos, hogy Vargáék világbajnokok lehetnének eb-ben a szakmában, ha ilyen versenyt rendeznének vala-ha. A szaktudás mégsem ma-gyaráz meg mindent: példá-ul a pontosságot, a lelkiis-meretességet. Azt, hogy lá-tatlanul tűzbe teszem azért a kezem: Vargáék nem ad-nak tovább rossz anyagot, s ha a szükség úgy kívánja, ők kimennek a vágóhídra műszak után falat bontani, árkot ásní.

BARÁT-SÁGBAN

brigádjában az emberek közötti viszonyra a barátság a legjobb meghatározás. Ter-mészetes, hogy segítenek egy-másnak házat építeni, vizet bevezetni a házhoz. Vajon mi indítja őket erre, miből táplálkozik ez az egymás iránti barátság?

— Nem gondolkodtunk rajta, elkönyveltük, hogy mi ilyenek vagyunk — vá-laszolja Varga György. Ilyen felfogásúak. De ha sorba ve-szem valamennyiünket, ki-derül: Börccsök Józsa éppen úgy alapfeltételnek tartja azt, mint én, vagy Szabó Bándi: a fizetést csak becsü-letes munka után érdemel-jük meg. Vagy: egymás nél-kül nem megyünk semmire. Hosszú évek óta élünk egy-más mellett, s az idő össze-szoktatott bennünket, meg bennünket a gyárral. Vala-mikor 1955-ben kerültünk egy brigádba, azóta sokszor változott a szervezés — vol-tunk mi tizenhét ember is. Aki nem így gondolkodott — el-maradt tőlünk.

— Kérdezte a titkot, a magyarázatot. Különlegeset nem tudok mondani, hisz olyan egyszerű ez, mint ma-ga a munka, amivel a ke-nyerünket keressük...

Matkó István

A BNV-n megkezdődtek a szakmai napok

Hatvankét nyertes a Kiváló Áruk Fórumán

Hétfőn a BNV-n megkezdődött a szakmai napok so-rozata: a különböző ipar-ágak hazai és külföldi szak-embereinek találkozója, tá-jékoztatója az új gyártmá-nyokról, technológiákról, a kooperáció lehetőségeiről. A hétfőtől péntekig tartó szak-mai napok délelőtti napok — 10 és 14 óra között — a nagy-közönséget nem fogadja a vásár, hogy a szakemberek zavartalanul tárgyalhassa-nak, alaposan tanulmányoz-hassák a kiállítások anya-gát. Az első szakmai napon a szerszámgép-, a jármű- és garázsipar, valamint a kő-

olaj- és gázipar vezetői fo-gadják ipari és kereskedel-mi partnereiket. A szer-számgépipar pavilonjába, szinte valamennyi magyar vállalat elküldte szakembe-reit, de sok volt a külföldi látogató is. Ennek egyik oka, hogy itt mutatják be a leg-több kooperációs terméket, itt ajánlják a legtöbb koope-rációs lehetőséget. Sokan te-kintették meg például azt a pályavezérlésű tárcsa-esztergát, amelyet szovjet partnervállalattal közösen gyártanak Magyarországon, továbbá a különleges du-gattyúmegmunkáló finom-

esztergát, amely a KGST-szakosítás alapján az NDK, Csehszlovákia és Lengyelor-szág részére is hazánkban készül.

A nap első hivatalos ese-ményeként az élelmiszer-ipari, illetve nehézipari pa-vilonban kihirdették a Ki-váló Áruk Fóruma tavaszi pályázatának eredményét. — Az élelmiszer-pályázaton 37 terméknek — italoknak, konzerveknek, a könnyű-vegyipari pályázat alapján pedig 25-féle kozmetikai cikkeknek, háztartási tisztító-szereknek ítélte oda a minő-sítő bizottság az áru kiváló-ságát tanúsító megkülön-böztető jelzést.

Hétfőn délelőtti több ha-zai és külföldi gazdasági vezető kereste fel a vásárt.

Sokfelé volt jégverés, megdőltek a gabonák

Összesítik a mezőgazdasági viharárokat

Az elmúlt három-négy napban az ország nagykitér-jedűs vidékein pusztított viharos erejű szél, felhő-szakadás, sőt nagyobb terü-letekről jelentettek jégeső-ke-t, jégverést. Az MTI mun-katársa a MÉM illetékesei-től kért tájékoztatást az esetleges károkról. A szak-emberek elmondták, a kár-be-cslőknek igen nehéz dol-guk van, mert a viharok után igen „vegyes” képet mutat a határ. Sokfelé — szerencsére — esővel „ke-vert” jég verte a határt, az ilyen „felhígult” jégverés általában nem okoz teljes pusztulást, és így remény van arra, hogy a növények ezeken a területeken, ha nem is teljes egészükben, de „kiheverik” a károkat. Másfelől azonban igen erős és kemény szemcséjű jég pász-tázta végig a szőlőskerteket

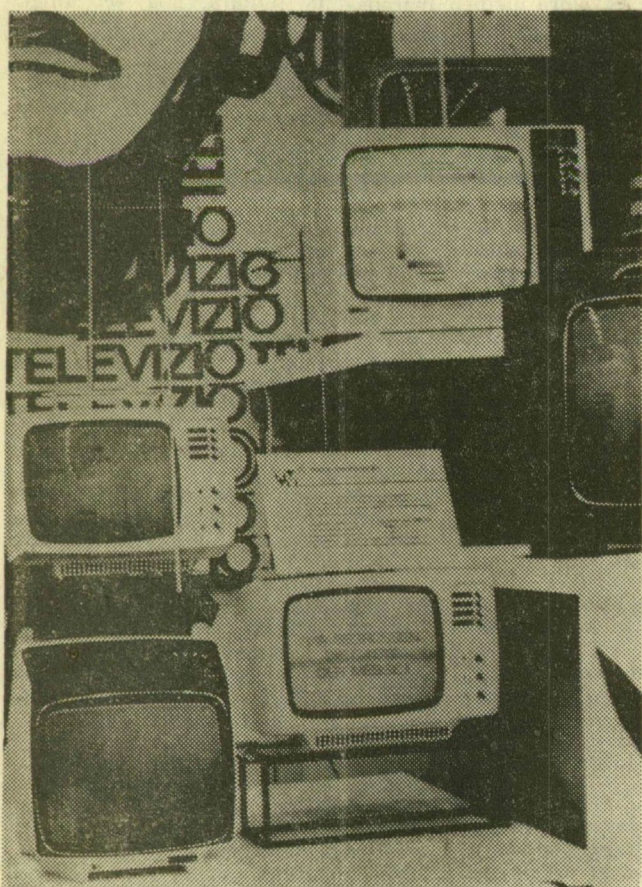
— egyebek között például a Balatonfelvidéken — és miu-tán a fürtképződés már meg-indult, félt, hogy az idei ter-més megsínyli a május kő-zepi időjárását.

A felhőszakadászerű eső-zés sokfelé elverte a gyü-mölcsösök termését, ágakat-tört le, fákat csavart ki. Egyelőre azonban a felhő-szakadások okozta károk mértékéről sincs pontos ké-pük a szakembereknek. A következő napokban dől majd el — részben — az Állami Biztosítóhoz érkező adatokból —, hogy valójá-ban mennyire veti majd vissza az idei szőlő- és gyü-mölcstermést a rendkívüli időjárás. Mindenesetre Veszprém, Zala, Vas, So-mogy és Fejér megyében jelentős károkkal számolnak.

Az őszi kalászosok a 100 kilométeres óránkénti se-

bességű szélrohamok nyo-mán elsősorban a Dunántú-lon sokfelé megdőltek. Még szerencse, hogy a szovjet Bezosztája búzafajtának, erős, viharálló szára van, mert ha nem így lenne, igen tetemes károkat kellene tu-domásul venniük a gazda-ságoknak. A megdőlt gabo-nák egy része a következő napokban — amennyiben napsütésszerű, szárazra fordul az időjárás — a szakembe-rek szerint „felegyenesedik” majd és a növény a fejlődés következő szakaszába lép. De arra is felkészültek, hogy ez nem mindenhol követke-zik be és emiatt a medőlt gabonát nagyobb területeken igen gondos gépi munkával vagy esetleg csak kézzel le-het majd betakarítani.

A mezőgazdasági vihará-rok mértékéről országos összesítést készítenek.

Acs S. Sándor felvétele
A VIDEOTON tervszerű fejlesztőmunkájának eredménye a teljesen tranzistorizált, műanyag házaz, sarkított kép-esőves, nyomómbvezerlésű új Minivisor. Képnk: há-rom különböző színű változatát mutatja be